

לקט מקורות מצורף למאמרים: 'מוכב השביט' מאת דניאל, ו'ארץ ישראל תיבת נח', מאת בנימין מזומלץ ללמוד את הדברים במקורם עם מפרשיהם.

צפניה פרק א', בעת הגאולה יהיה יום חושך ואפילה ופחד גדול בעולם. מורענות גדולה לרשעים. לא יעזור להם עשרם וזהבם, חלק גדול מן העולם יחרב בקנאת ה' ואפוא. יהיה בידור גדול בין יושבי ירושלים מי באמת מאמין בה' ובהשגחתו.

ויב' והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בגרות, ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם, האמרים בלבבם לא ייטיב ה' ולא ירע: (וג') והיה חילם למשסה ובתייהם לשממה, ובנו בתים ולא ישובו, ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: (יד') קרוב יום ה' הגדול, קרוב ומהר מאוד. קול יום ה', מר צרח שם גבור: (טו') יום עברה היום החוא, יום צרה ומצוקה, יום שאה ומשואה, יום חשך ואפלה, יום ענן וערפל: (טז') יום שופר ותרועה, על הערים הבצרות ועל הפנות הגבוהות: (יז') והצרתי לאדם, והלכנו בעזרים, כי לה' חטאו. וישפך דמים כעפר ולחמם בגללים: (יח') גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת ה', ובאש קנאתו תאכל כל הארץ. כי כלה אף נבקה יעשה את כל ישרי הארץ:

וכן מבואר בספר עמוס פרק ה':

(יח') הוי המתאווים את יום ה', למה זה לכם יום ה', הוא חשך ולא אור: (יט') כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב, ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: (כ') הלא חשך יום ה' ולא אור, ואפל ולא נגה לו:

בזהר הקדוש, פרשת שמות דף ז' ע"ב והלאה מתואר סדר התגלות המשיח בארזכה. בין הדברים נזכר גילוי מוכב מפחיד לעיני כל יושבי תבל בתקופה שלפני גילוי המשיח, המוכב הזה ילחם מן השמים נגד הרשעים, הרשעים יתחבאו במערות צורים ובנקיקים ולא יצילו, ואז יתגלה המשיח. אך לאחר מכן יתקבצו מכל האומות להלחם נגד המשיח, יחד עם פריצים מבני ישראל ואז יראה את ה' את גבורתו לעיני כל העולם, תהיה אפילה כבידה חמשה עשר יום ורבים מישראל ימותו באותם ימי אפילה ושוב יתגלה מוכב לזחש בצבע ארגמן בעצם היום לעיני כל, ואז יפלו חומות ומגדלים עצומים ברומי העיר הגדולה, ואז משיח צדקנו יקבץ את הגלויות ומאותו זמן ואילך יהיו ניסים גדולים כבימי יציאת מצרים.

... בהחוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מהחוא אתר דאתקרי ק"ץ עפ"ר, ויתער בארעא דגליל, והחוא יומא דיפוק לתמן יתרגו כל עלמא, וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי וטגרי, ולא יכלין לאשתבא. ועל החוא זמנא בתיב (ישעיה ב'): 'באו במערות צורים ובמחלות עפר, מפני פחד ה' ומחדר גאווה, בקומו לערוץ הארץ'. 'מפני פחד ה' – דא החוא רגיוו דכל עלמא. 'ומחדר גאווה' – דא משיחא. 'בקומו לערוץ הארץ' – בד יקום ויתגלי בארעא דגליל... ומתמן יתער קרבין לכל עלמא... לבתר ארבעין יומין דעמודא יקום מארעא לשמיא לעיניהון דכל עלמא, ומשיח יתגלי, יקום מסטר מזרח חד בוכבא מלחטא בכל גונו, ושבועה בוכבין אחרנין דסחרן להחוא בוכבא, ויגיוון ביה קרבא בכל סטרין תלת זמנין ביומא, עד שבועין יומין, וכל בני עלמא חמוא... והחוא בוכבא, יגיה בהו קרבא... ויתגלי לבתר משיחא, ויתפשו ויתפשו עמין סגיאין, ויתער קרבין בכל עלמא. ובהחוא זמנא יתער קודשא בריך הוא גבורתיה לכל עמין דעלמא, ומלכא משיחא יתידע בכל עלמא, וכל מלכין דעלמא יתערון לאתחברא לאגחא קרבא ביה... וכמה מפריצי יהודאין יתחפכו לאתדרא לגבייהו,

דברי הרמב"ם הל' מלכים פרק י"א: ביאת המשיח מפורשת בתורת משה רבינו עליו השלום בפרשת בלק במסוקים 'דרך ככב מיעקב' וכו'.

... וכל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא בופר, אלא בתורה ובמשה רבנו. שחרי התורה העידה עליו, שנאמר (דברים ל'): 'ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך, ושב וקבעך'... אף בפרשת בלעם נאמר, ושם נבא בשני המשיחים. במשיח הראשון שהוא דוד שהושיע את ישראל מיד צריהם. ובמשיח האחרון שעומד מבניו שמושיע את ישראל באחרונה. ושם הוא אומר (במדבר כ"ד): '... אראנו ולא עתה' זה דוד, 'אשורנו ולא קרוב' זה מלך המשיח. 'דרך בוכב מיעקב' זה דוד, 'קם שבט מישראל' זה מלך המשיח... 'היה ירשה' וגו' זה המלך המשיח, שנאמר (עובדיה) 'ועלו מושעים בהר ציון' וגו':

סוף ספר עמוס, פרק ט': הקב"ה השולט בשמים ובארץ יקרא למימי הים וישפכם על הארץ. חלקים גדולים מן העולם ישקעו תחת פני המים. לא יוכלו לנוס ולהסתתר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בשום מחבוא בכל מקום ובכל סוג שהוא. יהיה הרג גדול ברשעים בלא שריד ופליט ובאותו זמן יקים ה' את מלכות בית דוד.

(א) ראיתי את ה' נצב על המזבה, ויאמר ה' הכפתור וירעשו הספים, ובעצם בראש כלם, ואחריתם בחרב אחר. לא ינוס להם נס, ולא ימלט להם פליט: (ב) אם יתחרו בשאול – משם ידי תקחם, ואם יעלו השמים – משם אורידם: (ג) ואם יתחבאו בראש הכרמל – משם אחפש ולקחתים. ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים – משם אעזה את הנחש ונשכם: (ד) ואם ילכו בשבי לפני איביהם – משם אעזה את החרב והרגתם... (ה) וד' הצבקות הנוגע בארץ ותמוג ואכלו כל ישרי בה ועלתה ביאר כלה ושיקעה ביאר מצרים: (ו) הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה, הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ, ה' שמו... (ח) הנה עיני ד' ה' בממלכה החטאה והשומדתי אתה מעל פני האדמה, אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב, נאם ה': (ט) כי הנה אנכי מצוה והנעוטי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בבקרה, ולא יפול צרור ארץ: (י) בחרב ימותו כל חטאי עמי, האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה: (יא) ביום החוא אקים את סכת דויד הנפלה, וגדרתי את פריציהו, והרסתי אקים, ובניתייה בימי עולם:

ספר יואל פרק ג', בירושלים תהיה פליטה לאלה שזועקים אל ה' בכל לבם:

... והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט, כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אומר ה', ובשרידים אשר ה' קרא:

וכן בספר ישעיה פרק ד':

והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם:

ובספר עובדיה:

ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש, וירשו בית יעקב את מורשיהם: (יח') והיה בית יעקב אש, ובית יוסף להבה, ובית עשוי לקש, ודלקו בהם ואכלום. ולא יהיה שריד לבית עשוי, כי ה' דבר: (כא) ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשוי, והיתה לה' המלוכה:

זוה"ק פרשת ואתחנן, דף רס"ט ע"ב, המוכבים מן השמים ילחמו עם הרשעים בעת קץ, וינקמו בהם על הצרות והטביחות שעשו לעם ישראל במשך הגלות, ובזאת יתגדל ויתקדש שמו הגדול:

מ'ן שמים נלחמו, המוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא, אמר רבי שמעון, כל כוכב וכוכב אית ליה שמה בלחודוי, וכלהו בשמיהו אקרוין... אמר לון קודשא בריך הוא, אתעתידי לנקמא נוקמא דבני... ודא זמינא למחוי עלאה ויקריא לזמנא דאתי. ובדא יתרבי שמה קדישא. ובדא זמין קודשא בריך הוא לאתפרעא מעמין עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי וגו'...

זוהר חדש סוף פרשת בלק, דף רי"ב, מאמר ארוך בו מוזכר הפסוק 'דרך מוכב' כמה פעמים. מדבר על הפחד העצום שיהיה בעולם בעת התגלות המשיח:

לכתר דאינון תשעה ירחין יעברון, כדון קודשא בריך הוא יתער למשיח דא, ויפיק ליה מגנתא דעדן. והוא ימא דפוק, וידעזע כל עלמא, דיתשבו כל בני עלמא דימותון... ועל ההוא ימא כתיב, (ישעיה ב) וכוהנו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינתא, דתירום מההוא זמנא ואילך, ומשיח בחדה. 'מחדר גאונ', דא משיח. 'קומו לערץ הארץ', כדון (שם יא) 'אסף נדחי ישראל, ונפצות יהודה יקבץ וגומר'. דא בשתי שני דאלף שתיקאה, ויחכו לכתר דיעביד לון קודשא בריך הוא כמה נסיו...

תהלים, מזמור מ"ו, בעת הגאולה יהיה חורבן גדול בעולם, ההרים יפלו, ימים יגעשו וירתחו, ממלכות תתרסקנה, ובכל העולם יהיה פחד עצום וצרות גדולות. בירושלים עיר האלוקים תהיה הגנה מיוחדת לבוטחים בה' וחוסים בו. העצה להנצל היא על ידי בטחון בהש"ת. ואז תהיה המלחמה האחרונה שלאחריה תשבתנה מלחמות מקרב הארץ, כמו כן ישרפו ויאבדו את כלי המלחמה מן הארץ. ושוב: העצה היא רק בטחון בה' ומשגב בו בלבד. הקב"ה יתרוםם ויתקדש בשמו על כל יושבי תבל. ור' גם מזמור ב' בענין מלחמת גוג ומגוג, כל האומות כנגד מלכות ה' ומשיחו.

א) למנצח לבני קרח על עלמות שיר: (ב) אלקים לנו מחסה ועז, עזרה בצרות נמצא מאד: (ג) על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: (ד) יחמו יחמרו מימיו, ירעשו הרים בגאותו סלה: (ה) נהר פלגיו ישמחו עיר אלקים, קדש משכני עליון: (ו) אלקים בקרבה כל תמוט, יעזרה אלקים לפנות בקר: (ז) חמו גוים מוט ממלכות, נתן בקולו תמוג ארץ: (ח) ה' צבקות עמנו, משגב לנו אלקי יעקב סלה: (ט) לנו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ: (י) משבית מלחמות עד קצה הארץ, קשת יסבר וקצץ חנית, עגלות ישרף באש: (יא) הרפו ודעו כי אנכי אלקים, ארום בגוים ארום בארץ: (יב) ה' צבקות עמנו, משגב לנו אלקי יעקב סלה:

וייתנו עמהון לאגחא קרבא על מלכא משיחא. כדון יתחשף כל עלמא חמש עשרה יומין, וסגיאין מעמא דישראל יהון מתין בההוא חשוכא. ועל דא כתיב (ישעיה ס) 'כי הגה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים'... כדון יתער חד ככבא דחילא, באמצע רקיעא, כגון ארגונא, להיט ונציץ ביממא לעיניהון דכל עלמא... וההוא ימא, יתער בקרתא דרומי רבתא, חד שלהובא דאשא, בההוא קלא דיתער בכל עלמא. ויוקיד כמה מגדליו, וכמה היכליו, וכמה מגדליו יפלו, וכמה פרדשבי ורכרבי יפלו בההוא ימא, וכלהו יתכנשו עלה לביש. וכל בני עלמא לא יכלין לאשתקבא... בההוא ימא, מלכא משיחא שארי ויכנוש גלותא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא, כמה דאת אמר (דברים ל) 'אם יהיה נדחך בקצה השמים וגו'... מההוא ימא כל אתין ונשין וגבוראן דעביד קודשא בריך הוא במערים - יעביד לון לישראל, כמה דאת אמר (מכה ז): 'בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות'...

זוה"ק פרשת תרומה דף קע"ב: הופעת אות מוכב בסמוך לימות המשיח. יהיו צרות רבות גדולות על עם ישראל, ואז תתבטל מלכות הגוים ותחזור המלוכה לישראל...

אבל סמוך ליומי משיחא ישלטו האי חלונא בהאי ככבא על עלמא. ועל דא ישלטון חיון ומרעין בישין על עלמא, ויתחדתון זינו בישין דא בחר דא, וישראל יהון בעקו. וכד יתדחקון גו חשוכא דגלותא, כדון ינחר לון קודשא בריך הוא נהירו דיממא, ויקבלון מלכותא קדישי עליזין, ויתבטל מלכותא מידא דעמין עובדי כוכבים, וישלטון עליהו ישראל, ויתקיים (ישעיה ל) 'יהיה אור חלבנה וגו'... וכדון חלונא שביעא יתפתח בכל עלמא, וככבא דיליה איהו ככבא דיעקב, והאי איהו דקאמר בלעם (במדבר כד): 'דרך ככב מיעקב', וככבא דא יחא נהיר ארבעין יומין. וכד יתגלי מלכא משיחא, ויתכנשו לגבי מלכא משיחא כל עמין דעלמא, כדון יתקיים קרא דכתיב (ישעיה יא): 'שרש ישי אשר עומד לגם עמים, אליו גוים ידרשו, והיתה מנוחתו כבוד'.

תיקוה"ז דף קכ"ו. 'דרך מוכב' - הכונה למוכב שביט, בעל שרביט:

רקיע עם ניצוץ איהו 'גלגול', רקיע בלא ניצוץ - איהו 'גלגל', כמה דאוקמוהו 'גלגל' הוא שחזור בעולם, דאחזיר לעלמא... ודא שרביט הככב, דאתמר ביה: 'דרך ככב מיעקב'... וע"ע בזוה"ק תרומה קע"א ע"ב, כוכבא דשרביטא.

תיקוה"ז, תקון ל"ז, דף ע"ח. האות שיהיה בעולם על ידי התגלות קשת ומוכב לפני ביאת המשיח, שיסמל את חורבן רומי וקושטאנדינא.

תהו"ם איהו המו"ת, לגביה צריך פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהו לא אתגליא בעלמא, ולא יחא אות בעלמא. ורזא דמלך בד אתער מניה ערלה ופריעה - רומי וקושטאנדינא, מיד אתגליא אות בעלמא, לההוא דאתמר ביה (שם ג) 'וזה לך האות כי אנכי שלחתיך', לקיימא ביה קרא (מכה ז) 'בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות'... ובגין דא, אלעזר ברי, לא תצפי לרגלא דמשיחא עד דתחוי קשת בגונו נהירין, או עד דאתגליא אות בעלמא. מאי אות, אלא 'דרך ככב מיעקב' (במדבר כד), דא את י', אות ברית, ומיד 'קם שבט מישראל' לגבה, ההוא דאתמר ביה (דברים לג) 'יהיה בישרון מלך'... (חסר, כלומר נאבד החמש מכתבי חיד של הזוה"ק).